

En morfar er der aldrig nogen, der har taget skade af. Skal der præsteres på højt niveau senere på dagen, må man disponere kræfterne perfekt.

Vi er knapt trådt ud af lejligheden, før vi løber ind i et par tusinde Pauli-fans med højlydte slagsange og tændte romerlys.

Herretur med klassisk koncert og fodboldfeber

Fire modne herrer fra Alken og Laven har været afsted til Hamborg og oplevet et lokaldерby, en antifascistisk bydel, et fem-stjernet hotel, et forventet kys fra en jomfru, en lang klassisk koncert og et europæisk flyeventyr

TEKST OG FOTO: HENRIK KÖHLER
redaktion@midtjyllandssavis.dk

Er en herretur til Hamborg forenelig med oplevelser af den mere finkulturelle slags?

Det vil vi forsøge at få opklaret i det følgende, der også inkluderer et besøg på Airbus flyfabrikken. Vi havde også påtænkt at besøge flygelfabrikken Steinway & Sons, men hverken en henvendelse til dem eller til Juhl-Sørensen i Århus (forhandler) har bragt os i nærheden af en lille rundvisning. Den officielle rundvisning har man øjensynligt også droppet. Vi vil ikke nøjes med at besøge deres showroom, hvor man, ifølge hjemmesiden, blandt andet kan se den kendte D-274 model (2,74 m lang), der ifølge deres reklame er valgt af ca. 95 procent af alle større koncertsale i verden. Pris: godt to millioner kroner. Vægt: et halvt tons.

Måske skal vi i virkeligheden bare slå os i de vante folder: Fodboldkampen og fadøllene! Billetter til St. Paulis hjemmefodboldkamp har været helt uopnåelige, siden holdet kom i 1. Bundesliga. Imidlertid er der altid en særlig stemning i bydelen, når bysbørnene fra HSV er på besøg, som det er tilfældet i dag.

Lidt tilfældigt løber vi ind i et optog med et par tusinde Pauli-fans på vej mod stadion. Der råbes, synges og brændes romerlys af. Da folkene omsider er passeret, kommer salatfade trillende i

gå-tempo. Længere henne holder et af politiets store monster-koretøjer i busstørrelse uden vinduer og med vandkanon på taget. Bag den er parkeret et mindre grønt køretøj, der minder om en pansret mandskabsvogn med sneskovl påmonteret.

En større rundtur

Efter et fortrinligt måltid på fiskerestauranten »Karofisch«, går vi en større rundtur i området for at finde et værts-hus, der viser kampen men forgæves. Et sted er proppet med fans ud over al sund fornuft, men på vores stamsted, spillestedet »Knust«, har man opstillet en storskærm inden- og udendørs. Indendørs er området helt uigennemtrængeligt for mennesker. Ude er det ok, men under frysepunktet. Vi bliver tjekket for medbragte øl. Folk i den her by går jo rundt udendørs og drikker halvliters øl i minusgrader. Og værre endnu, den lokale Astra-øl smager ringere end en Harboe, der har stået opknappet i en varm vindueskarm i 2-3 dage.

Allerede 7-8 minutter inde i kampen er vi klar til at besøge et hyggeligt værts-hus rundt om hjørnet. Her er Jever og Urquell på fad, og det er tilmed dejligt varmt. På telefonen kan vi se, at skudstatistikken siger nærmest ingen skud på mål. Med fem minutter igen af kampen, går vi ud og ser med på storskærmen. Opgøret ender 0-0. Vi roser os selv rigeligt for den perfekte satsning.

I lejligheden på Marktstrasse 38 kom-

mer så den perfekte afslutning på dagen til udtryk som alvorligt store romtoddys med honning og Hansen rom. Gode gamle Hansen! På flasken står: 5 pct. rom, og resten er »rum verschnitt«. Når man googler begrebet »verschnitt« lyder svaret, at det er »en anden type alkohol, - ofte kartoffelbrændevin«, der udgør de resterende 95 pct. Vi bliver enige om, at det nok er forklaringen på, at produktet ikke smager som rom.

I porten ret over for vores lejlighed er der ophængt et stort banner med teksten »Free Maja«. Det handler tilsyneladende om en tysk kvinde, der sidder fængslet i Ungarn for at have deltaget i en antifascistisk demonstration.

Et flosset partiflag fra DDR-tiden

Marktstrasse og det omgivende kvarter er kendetegnet ved nogle meget små specialbutikker, hvor man ikke altid lige umiddelbart kan regne ud hvad der sælges, eller kan forstå, at det kan give en indtægt, som kan betale huslejen. Vejskilte og lygtepæle er sat til med klistermærker, hvor begreber som antifascisme og antinazisme ofte indgår. I opgange og på offentlige toiletter sidder mærkerne ofte så tæt, at man ikke kan se den oprindelige farve på væggen.

St. Pauli er en bydel, hvor repræsentanter fra AfD (svarer nogenlunde til: Dansk Folkeparti) ikke behøver at ulejliges sig med at smide brochurer i postkasserne. Her er intet vælgerpotentiale.

I et kælderlokale under lejligheden holder en marskandiser til. Ejeren er ved at slæbe en hel masse fulde kulørte plastic- og trækasser op på fortovet. Går man ned ad trappen, er der knapt plads til at manøvrere rundt på de smalle gange mellem slidte plancher fra en kørelærer om bilens bremsefunktioner, kuldsejlede modelskibe til et flosset SED-partiflag fra DDR-tiden. Selv om langt det meste er bras, er det alligevel voldsomt fristende at tjekke ud, om der skulle være en skat gemt i bunkerne af skrammel.

Fem-stjernet hotel

Snakken falder på at gå hen til det mon-dæne fem-stjernede hotel Atlantic ved Alstersøen for at se, hvor den 79-årige tyske rockstjerne Udo Lindenberg bor. Med en opvækst syd for kongedømmet er vi et par stykker, der har et helt særligt forhold til Udo og hans musikalske univers.

Undervejs passerer vi et stort torv. På brostenene er en lille tæt mand, iført gul refleksvest, i færd med at feje tusindvis af ølkapsler sammen. Det handler om, at han er ungkarl og netop fyldt 30 år. Det eneste, der kan løse ham fra fejret, er, hvis han eller de omkringstående, kan få en Jungfrau, en jomfru, til at kysse ham. Hun skal være en voksen dame, for at det tæller. Ellers går der metoo i den, fortæller et meget snakkesaligt mandligt familiemedlem, der ser ud til at være i sit rette element.

I mellemtiden står det folk frit for,

Laeiszhalle i Neustadt oses af historie. Alt ånder idyl indtil Mahlers fjerde symfoni sætter i gang med en kvindelig sopran som aftenens tørreste rosin i pølseenden.

at vade rundt i og sparke til de mange kapsler og give den stakkels mand ekstra arbejde. Han ser dog ud til at tage situationen forholdsvis rutinepræget.

Hotel Atlantic ligger smukt placeret ved Alstersøen. Det blev bygget i 1909 som luksushotel til krydstogtturister. Man kommer ind i en kæmpemæssig hall, der fører direkte ind i en lounge med en velassorteret bar i den ene side. Her er marmorbeklædte søjler og prismelysekrone samt tjekkede tjener. Dog ikke så tjekkede at de spørger os om vi ønsker at afgive bestilling, så vi hænger ud en halv times tid, før vi lister af igen. Altså efter at have set et par af Udos malerier i en sidegang.

Det er lidt en underdrivelse at sige, at det her sted står i stærk kontrast til vores slidte og rustikke lejlighed i Marktstrasse, og jeg vil ikke bytte.

Vi har købt billetter til klassisk koncert i Laeiszhalle i Neustadt lørdag aften. Det er et spontant indfald og handler om Edvard Griegs koncert for klaver og orkester i a-mol op. 16 og Gustav Mahlers 4. symfoni. Den gamle koncertsal fra 1908 er vældig stilfuld, og man kunne måske forvente at det

overvejende modne tyske publikum ville være i det stiveste puds, men folk ser relativt afslappede ud. Grieg afdelingen er rigtig fin. Pianisten Serhij Kovalov ligner Art Garfunkel på en prik på frisuren. Vores »nabo«, en ældre mand fortæller, at orkesteret Harvestehuder Sinfonieorchester er et semi-amatør orkester.

Efter pausen er det Mahlers 4., - et senromantisk værk. Snart bliver sæderne hårde og musikken tager tilløb til at slutte en del gange, men uden at gøre det. Da vi er allermest prøvede, kommer en kvindelig sopran på scenen og suger den sidste smule livsgejst ud af os. Om-sider, efter en hel stiv time med Mahler, er stykket ovre. Folk rejser sig og klapper som besatte. Er det mon familie og venner af orkesteret, der udgør en stor del af publikum, eller er vi bare ikke i stand til at sætte pris på den storslåede oplevelse vi netop har overværet? Nå, men Griegs klaverkoncert kan ingen da tage fra os, og Garfunkel var ferm på flygelet.

Airbus-rundvisning

Vil man opleve den Werksführung, en rundvisning på den store Airbus fabrik, skal man krydse Elben via den imponerende store hængebro Köhlbrandbrücke, der slår et stort sving til den sydlige ende af byens enorme havneområde. Der skal bestilles tid på forhånd. Rundvisning tager to-nhalv time og koster ca. 250 kr. Pas skal fremvises og fotografering er ikke tilladt. Først en lille film-

forevisning og en gennemgang af de forskellige flytyper. Det skader ikke at have lidt interesse for fly og teknik eller at være lidt skarp på det tyske, hvis det er det sprog, man har valgt.

Vores guide besidder heldigvis også humor. Han fortæller, med et glimt i øjet, at de har en fabrik i Mobile, Alabama, der ligger ud til Den Amerikanske Golf, det der tidligere hed Den Mexicanske Golf. Herefter køres i bus rundt mellem de kolossale haller med lige så store porte og forbi et eksemplar af den 14 meter høje halefinne fra flagskibet A380, der ikke længere produceres. Airbus er et samarbejde mellem England, Frankrig og Tyskland og de forskellige flydele flyves hertil i de store hval-lignende »Beluga« cargofly, hvor de samles og færdiggøres.

Det er interessant, at køberne er med

På vej ind til Airbus kolossale industriområde hvor fotografering er forbudt. Oplevelsen er fin, og det er nogle svimlende store tal, vi præsenteres for.

fra start i alle de mindste detaljer, hvad angår indretning, udstyr og påmaling. Ordrebogen er fyldt de kommende 10 år. Det har formentlig også lidt at gøre med, at deres største konkurrent Boeing, har stået i problemer til halsen de seneste år, og at kineserne ifølge vores guide først vil være konkurrencedygtige med et alternativ om ti år. Således kommer vi godt igennem endnu et besøg i den nordtyske storby, der altid har nye og interessante oplevelser at byde på, også selv om klaveret ikke spiller præcist, som man havde forventet.